

West Field (Tinian) - Wikipedie

W [en.wikipedia.org/wiki/West_Field_\(Tinian\)](https://en.wikipedia.org/wiki/West_Field_(Tinian))

Contributors to Wikimedia projects

Pro civilní využití letiště, viz [mezinárodní letiště Tinian](#) .

Letiště West Field Gurguan Point

Typ Vojenské letiště

Informace o webu

Ovládá [Vzdušné síly armády Spojených států](#)

Historie stránek

Postavený 1944

Při použití 1944–1946

West Field je bývalé letiště [z druhé světové války](#) na [Tinianu](#) na [Marianských ostrovech](#) . Dnes je West Field využíváno jako civilní [mezinárodní letiště Tinian](#) . West Field na [námořní základně Tinian](#) byl

základnou pro operace B-29 Superfortress dvacátého letectva proti japonským domácím ostrovům v letech 1944–45 a základnou pro 58. bombardovací křídlo B-29 Superfortress .

Historie

Viz také: Bitva u Tinianu

Tinian, se svými sesterskými ostrovy Marianas, prošel španělskými a německými rukama, než se stal protektorátem Japonska po první světové válce . Pod japonskou správou byl Tinian z velké části cukrovou plantáží. Ostrov měl dvě dobrá letiště a třetí ve výstavbě Japonci v roce 1944. West Field vznikl jako japonské Gurguan Point Airfield se dvěma paralelními přistávacími dráhami.

V polovině roku 1944 Američané postoupili do japonského obranného kruhu v Pacifickém divadle . Na Tinianu by armádní letectvo Spojených států mohlo zřídit základny pro vedení strategických útočných leteckých operací na dlouhé vzdálenosti nad japonskými domácími ostrovy s novým B-29 Superfortress . Ostrov byl napaden 24. července 1944 námořní pěchotou Spojených států ze Saipanu , který byl právě obsazen předchozí měsíc. Po prudkém bombardování se vylodila 4. divize námořní pěchoty . Japonci byli zaskočeni a ofenzíva byla považována za jednu z nejlépe provedených obojživelných operací války.

58. bombardovací křídlo

Poté, co byl pod americkou kontrolou, byl na ostrově zahájen masivní stavební projekt a japonské letiště bylo opraveno a rozšířeno a bylo pojmenováno jako **West Field** kvůli své geografické poloze. West Field se stal operačně připraven na začátku jara 1945 a do pole bylo přiděleno XXI bombardovací velitelství XXI . bombardovacího křídla 20. bombardovacího křídla , které bylo přeřazeno z oblasti základny Hijli v Indii.

58. bombardovací křídlo operovalo z letišť v Indii a od léta 1944 občas proplouvalo poli v Číně jako součást operace Matterhorn . Skupiny zasáhly takové japonské cíle jako dopravní centra, námořní zařízení, železárny a letecké závody v Barmě, Thajsku, Číně, Japonsku, Nizozemské východní Indii a Formose. Koncem roku 1944 se však ukázalo, že operace B-29 proti Japonsku realizované ze základen v Indii a Číně byly příliš drahé na lidi a materiály a musely by být zastaveny. V prosinci 1944 přijal společný náčelník štábu rozhodnutí, že B-29 58. bombardovacího křídla budou přesunuty na nově dobyté ostrovy v Marianách ve středním Pacifiku s vybudovanými letišti na podporu jejich operací. 58th Bomb Wing provedla své poslední operace z Indie a Číny dne 8. února 1945.

Z West Field se 58. bombardovací křídlo skládalo z přidělených skupin:

- 40. bombardovací skupina (trojúhelník S)
- 444. bombardovací skupina (trojúhelník N)
- 462d bombardovací skupina (trojúhelník U)
- 468. bombardovací skupina (trojúhelník I)

B-29 tohoto křídla zahájily strategické bombardování přímo proti japonským domovským ostrovům. Její jednotky podnikaly denní útoky z vysokých výšek na strategické cíle, účastnily se nočních zápalných náletů na městské oblasti a shazovaly miny na japonské lodní trasy. Po japonské kapitulaci shodily skupiny 58. bombardovacího křídla jídlo a zásoby spojeneckým válečným zajatcům v Japonsku, Koreji a Formose a účastnily se ukázkových misí.

Obytné prostory pro personál, West Field, 1945

B-29 na parkovací rampě

Počínaje zářím byla drtivá většina jeho flotily B-29 Superfortressů vrácena do Spojených států v rámci „Operace Sunset“. 58.

bombardovací křídlo se vrátilo do Spojených států 15. listopadu 1945 a jeho podřízené jednotky byly buď deaktivovány nebo přeřazeny na jiné základny na Okinawě nebo se vrátily do Spojených států. S odjezdem B-29 byl West Field umístěn do pohotovostního stavu jako správce.

Prezentovat

S odchodem USAAF v roce 1946 byla část bývalého válečného letiště přeměněna na komerční letiště a pro všeobecné letectví. Tinian je stále považován za důležité strategické aktivum USA pro zajištění trvalé dostupnosti potenciální předsunuté operační základny v Pacifiku. V roce 1974 byly vytvořeny plány na obnovení vojenské přítomnosti na Tinianu, přičemž základna společných služeb zabírá téměř 3/4 ostrova. Tyto plány se nikdy neuskutečnily, nicméně v roce 1983 byla podepsána nájemní smlouva týkající se těchto pozemků a Ministerstvo obrany Spojených států převzalo kontrolu a vlastnictví nad severními dvěma třetinami Tinianu. Nájemní smlouva byla uzavřena na 50 let s možností prodloužení na dalších 50 let.

Námořnictvo Spojených států pronajímá oblast severně od letiště pro dělostřelecký výcvik a nabízí prohlídky oblasti, když se nepoužívá pro výcvik. V roce 2013 provedla letka podpory křídla-171 námořní pěchoty Spojených států 5. prosince na Tinian's West Field během cvičení

cvičení při zatýkání s použitím dvou expedičních letounů M-31 Marine Corps s aretačními zařízeními, které jsou podobné systémům na letadlových lodích. Forager Fury II. ^[1]

Viz také

- Severní pole (Tinian)
- USAAF ve středním Pacifiku

Poznámky

Reference

- Maurer, Maurer (1983). Bojové jednotky letectva druhé světové války. Maxwell AFB, Alabama: Office of Air Force History. ISBN 0-89201-092-4 .
- Dorr, Robert F. Jednotky B-29 druhé světové války. Botley, Oxford, Spojené království: Osprey Publishing, 2002. ISBN 1-84176-285-7
- Rust, Kenn C. Dvacátý příběh letectva...ve druhé světové válce. Temple City, Kalifornie: Historical Aviation Album, 1979. ISBN 0-911852-85-9 .
- www.pacificwrecks.com

Externí odkazy

 [Dvacáté letectvo USAAF ve druhé světové válce](#)